

РЕШЕНИЕ

№ 8475

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10453** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Д. П. Н., чрез адв. Д. П., срещу Решение № 3157 от 19.08.2025 г., постановено по АНД № 20251110202424/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 135-ти състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 24-4332-012684 от 06.06.2024 г., издадено от Д. Д. Д. - началник сектор Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП – СДВР), с което на Д. Н. на осн. чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. първо от Закон за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение, постановено при съществени процесуални нарушения. Твърди се, че съдебният акт е немотивиран, като съдът не се е произнесъл дали поведението, описано от контролните органи, се е развило по време на движение на автомобила или след спирането му. Кредитирани са само показанията на полицейския служител и съдът е приел, че същите са достатъчно доказателство за извършеното от жалбоподателя административно нарушение като липсват доказателства за видеозапис от патрулен автомобил или камера на униформен служител, снимков материал, показания на трети лица. На следващо място се твърди, че липсва индивидуализация на мястото - без посока, ориентири или разстояние. Поддържа, че от събраните доказателствата не се установява по безсъмнен начин вмененото нарушение. Моли съда да отмени решението на СРС,

както и потвърденото НП. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Ответникът – началник сектор Отдел „Пътна полиция” редовно призован, не се явява, не се представлява. В писмено становище посочва, че първоинстанционното съдебно решение е правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., който дава становище за основателност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София–град, XXVI касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В решението си въззивният съд е възприел следната фактическа обстановка:

На 30.04.2024 г., около 15:36 часа Д. Н. е управлявал товарен автомобил марка и модел „Д. Л. ВАН“ с рег. [рег.номер на МПС], движейки се в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [населено място]. Полицейските служители К. И. Д. и Б. Г., забелязали Н. да управлява автомобила без поставен обезопасителен колан, при наличието на такъв в автомобила.

За констатираните нарушения свидетелят Д. съставил против касатора АУАН за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП. АУАН е предявен за връчване и подписан от лицето без възражения. Въз основа на този акт е издадено и наказателно постановление, с което на Н. на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. първо от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел К. Д. (актосъставител), както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

За да потвърди наказателното постановление, въззивният съд е приел, че в производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Въз основа на установената фактическа обстановка, е приел, че нарушението е осъществено от обективна и субективна страна, тъй като водачът е управлявал автомобила без поставен колан, с какъвто е бил оборудван автомобила, което е нарушение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, а наложеното наказание е в законоустановения размер.

Пред настоящата инстанция от касатора не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП са издадени в съответствие на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и съдържат всички изискуеми реквизити, посочени са дата и място на извършване на нарушението, фактическите обстоятелства, при които е извършено, отразено е кои нормативни правила са нарушени.

Въззивният съд е събрал необходимите и относими доказателства, въз основа на които е изложил мотиви в обжалваното решение и е достигнал до изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на НПК, съдът е изпълнил служебното си задължение да проведе

съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

Съдът е анализирал материалната законосъобразност на НП, в това число е обсъдил наведените оплаквания от касатора с въззивната жалба. В НП е посочено, че Н. е управлявал МПС в [населено място], по [улица]с посока от [улица]към [населено място], като чрез разпита на св. Д. пред въззивния съд е доуточнено, че мястото на нарушението е след кръговото движение, поради което касационната инстанция не приема възражението на Н., че въззивния съд не е направил собствена фактическа реконструкция и липсва индивидуализация на мястото, което е било посочено в най – общ вид.

Неоснователни се явяват възраженията на касатора, че въззивният съд неправилно е кредитирал показанията на свидетеля актосъставител, който свидетел потвърждава, че съставянето на АУАН е с оглед лично възприети обстоятелства, обосноваващи нарушение на правилата по ЗДвП. Събраните гласни доказателства са изцяло в унисон с приложените по делото писмени такива. Безпротиворечиво се налага изводът, че Д. Н. е извършил виновно вмененото му нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП „водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани“.

Санционната норма е приложена правилно, наложената санкция е във фиксиран размер, поради което на административнонаказващия орган не е предоставено правото да преценява размера. Предвид императивната забрана на чл. 189з от ЗДвП, разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима в случая.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, касационният съд не констатира неправилност на решението на СРС. Същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответникът за присъждане на разноски по делото, поради което на същия се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 66.47 евро (равностойност на 130 лв.), определен съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVI касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във във вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3157 от 19.08.2025 г. на Софийски районен съд, постановено по АНД № 20251110202424/2025 г. по описа на съда, 135-ти състав.

ОСЪЖДА Д. П. Н., да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 66.47 евро, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: